

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0 mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 20 30

Og er Du der igjen!

Ny morsom Vise paa den bekjendte
Polka-Melodi af Balbouquet:
 („Dg hvad er det med Dig.“)

2det Dplag.

Kjøbenhavn 1864.

Faaes hos S. P. Møller, Sammelmynt 20.

Trykt hos Carl Lund.

V box 37:1100

Dg er Du der igjen —
Nu skal vi dog see Spænd!
En Tak for sidst skal Du nu faae,
Saa Du den kan forstaae.
Jeg skal Dig sæbe ind,
Mørbanke ret dit Skind
Dg vise at din Tale barestens bestaaer af Vind.

Vel er I Ti mod Een
Dg den er vist nok reen,
Men seire vi vil dog tilsidst
Det troer jeg nu saa vist.
Dg trods din Overmagt,
Der bliver til Dig bagt,
Thi revse Dig tilbørligen det er nu vores Agt.

I spille Herrer nu
I Skjland — sikken Gru; —
Men strenge Herrer — veed I da,
Regjerer tort — af ja.
Naar Alt I rapsset har,
Reisjans I sagtens ta'er,
Thi sulde kan I ikke li', nei den er altfor rar.

Som tapper Landsolbat
Jeg flaaes for Konge, Stat,
Dg for min kjære Pigelil,
Som mig kun hører til.
Vi tør Dig byde Trods,
Thi Ketten er hos os,
Dg derfor skal Du baade først og sidst faae dygtig Rlobs.

Grindringer

fra

min Barbeerstue.

Af

„en lykkelig Barbeer“.

Mel.: To Damer at høre i skjelmst Passtiar. (En Damepasstiar.)

Jeg var confirmeret og førte mig flot
Dg Damerne sagde, det klæbte mig godt,
I lære jeg kom hos en gammel Barbeer,
Dg da jeg blev Svend, var jeg slot Cavaleer. —
Jeg gif paa Galeien, men hvad, Herregub!
Det er jo fornuftigt at man raser ud;
Alt engang i Tiden man selv sige kan:
Min Kone skal have en udrafet Mand,
Thi desværre . . . !
er der uhyre mange Mænd, som først begynde at rase,
naar de ere blevne gifte, hvilket skal være Konen meget
ubehageligt at opdage; især skal hun blive meget utilfreds,
naar han er bleven Hedning og holder „flere Guder“, som
toste Penge og tære paa hans
Tralleralleraller o. s. v.

For nu at begrunde min vordende Fred,
Et Cursus jeg tog i den bly Kjærlighed,
To, tre Lærerinder sig toge af mig
Dg ledte med Omhu mig frem paa min Vej.
Om Dagen barbeerte jeg Store og Smaa,
Om Natten jeg Kosten og Kniben lod staae
Dg sæbed' mig saadan i Kjærlighed ind,
Alt næsten jeg derved gif ud af mit Skind,
Thi desværre . . . !

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0
mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
De gode Lærerinder vare temmelig drøie at tilfredsstillende;
de forbrede steds mere og mere; al min Vøn gik med;
mine bedste Klæder spadserede op til Onkel; — Alt for at
udbrede hvad Underviisningen kostede; men jeg tænkte som
saa: „Du faaer jo noget for dit, det er derfor billigt, at
de faae noget for deres

Trallerall. o. f. v.“

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0
mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
Omsider de antog min Lærdom for endt,
Dg vistnok de kunde mig være bekendt;
Thi en Dag med Posten tre Breve der kom,
— Strax vidste jeg ei hvad de handlede om —!
Men da jeg et Blik havde kastet i dem,
Da dukkede Meningen tydeligt frem:
De friede Alle til deres Elov,
„Der vist en fortræffelig Egtemand blev.“
Dg desuden . . . !

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0
mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
tilspiede den Ene, Signe hed hun, at hun tillige havde en
lille Fordring paa mig; hun havde nemlig sporet en anden
Virkning af Underviisningen end jeg; men var villig til
ogsaa her at overlade mig Frugten af vore gjensidige An-
strengelser som Bryllupspræsent. — Den gode Pige!

Tralla. o. f. v.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0
mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
Da alt jeg var stadig og selv Principal,
Jeg tænkte, den Ting er igrunden ei gal,
Hun kjenner mig nøie og veed jo hvordan
Alt jeg vil forvalte mit Embed' som Mand;
Saa skrev jeg tilbage: „Mig Tiden er lang,
„Kom Du kun herhen med din Bryllupspræsent!“
Dg kort efter Brylluppet — tænk, hvad der skeer,
— Paa Stuen var kommen en lille Barbeer.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0
mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
Dg min Kone . . .
kysede og klappede den ny Barbeer, der var saa thf og
sed, at hun udbrød: „Det er saamæn ikke Sæbestum Du
er lavet af, min Dreng!“ — Medens jeg strøg min Kniv,
nikkede han til hende og smilede ved at tænke paa de
andre to Lærerinder, der sandsynligviis havde faaet Infor-
mation et andet Sted, hvor de maaskee ogsaa kunde tilbe-
rede Bryllupspræsenter ved deres

Tralla o. f. v.